

НОВА БЪЛГАРИЯ

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА И КНИЖЕРНОСТЪ.

ИЗЛИЗА ЗА СЕГА ЕДНЪЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА: ВЪ ПЕТЪКЪ.

Плата за три мѣсеца 3 лева; за шест мѣсеца 6 лева; за година 12 лева; единъ брой 25 стотинки.
Писмени работи за вѣстника се проваждатъ до Редакцията, а парични до Издателя.

За обявления се плаща за първи пътъ 10 стот. на реда, за сѣдмична тѣ по 5 стот. за послѣдната страница; за първата двойно. Абонати и обявления се предплащатъ.

Ръкописи необнародвани не се връщатъ.

НАШАТА ИНДУСТРИЯ.

Не е тайна ни за единъ, горѣ-долѣ развитъ чловѣкъ, че политическото съществуване на единъ народъ, неговата самостоятелност и независимост най-много се основаватъ на неговото икономическо състояние. Не убить финансово народъ лесно и съ голѣмъ куражъ може да се бори за своята свобода. Това начало по своята очевидност толкози се е популяризирило въ всичкитѣ слоеве на народитѣ, щото да доказваме ние тукъ истинността му считаме за излишно. Ние ще обърнемъ вниманието на нашитѣ читатели особено на г-да управляющитѣ върху другъ единъ въпросъ, който върваме всѣкиго интересува; ще ги помолимъ да погледнатъ преди всичко прѣдъ очитѣ си — въ столицата — и да видятъ, що става на около имъ, какъ се харчатъ хубавитѣ български левове и кому пълнятъ тѣ джоба.

Щомъ излѣзешъ изъ софийскитѣ па и на всѣки по-голѣмичкъ градъ улици, лесно ще се увѣришъ, че почти всичко, що служи за облѣкло па даже и за храна, най-нужнитѣ артикули за съществуванieto на чловѣка, сж внесени отъ вънъ. Тѣй, на пр. като почнешъ отъ шапката па завършишъ съ обувката, отъ най-горнията дебела дрѣха — които пъкъ довършитѣ съ най-долната — фланела, ще се увѣришъ, че всичко това не е наше — не е българско, и че за него сж исхарчени сумма левове, които сж напълнили богатитѣ каси на много чужди фабриканти. Азъ можъ да приведа тукъ още много и много нѣща, за които съ торби, се изнасятъ бълг. пари вънъ отъ нашитѣ граници, но понеже тѣ сж всеизвестни азъ ще се задоволя само съ констатиранieto грозния фактъ, че ако работитѣ отиватъ у насъ все така, ако се не направи нѣщо, което по възможности да въспречитъ на изнасянето бълг. пара на вънъ, то ще дойде денъ, който не е далечъ, да видимъ цѣлата си държава *пропаднала* парично, да не кажемъ обанкрѣтена, и тогава — тогава трѣба да се простимъ и съ политическото си съществуване!

Че слѣдствията отъ вървежа на

финансиалнитѣ ни работи сж таквизи, върваме всѣкому е ясно, обаче срѣдствата, що трѣба да се употребятъ, за да се отстрани злото, не сж толкози известни, та за това ний съ рѣдъ статии ще се помълчимъ да орисуваме тѣзи срѣдства и ако можемъ съ този си трудъ да обърнемъ вниманието, както на държавнитѣ ни водители, тѣй и на честната ни интелгенция, и съ това да помогнемъ на дѣлото, ний ще се считаме за щастливи.

Въ настоящата си статия ще се помълчимъ да разгледаме въпроса: Възможно ли е да подигнемъ нашата индустрия и съ това заедно да препречитъ на огромното изнасяние бълг. пари на вънъ? — Ние нѣма да отговоримъ така или иначе на въпроса, но ще разгледаме само що правятъ нашитѣ съседни, като нашата, малки държавици, за да подигнатъ своята индустрия, съ което заедно и отстраняватъ отъ вратаси икономическото иго, а читателя ще оставимъ самъ да си отговори: *да* или *не*. Въ Румъния, напр., съществува законъ за покровителствование мѣстната индустрия, по който всѣко частно лице или дружество, което създаде въ страната индустриално заведение съ капиталъ най-малко 25000 лева или което изисква всѣкидневно 12 души работници, (отъ които слѣдъ петъ години отъ отварянieto фабриката поне $\frac{2}{3}$ да сж мѣстни поддапници) най-малко 5 мѣсеца прѣвъ годината и си служи съ *най-освободителнитѣ* технически и механически срѣдства, се ползува съ слѣдующитѣ привилегии: 1) Дава му се отъ П-то 5 хектара земя за фабриката му безплатно за негова собственост; 2) За прокарване на падающа вода, потребна за заведението, не ще се иска никакво обезщетение; 3) Такъвъ фабрикантъ е свободенъ да направи шоссета, трамвай, желѣзница и др.) за заведението съ нѣкой главенъ пътъ; 4) Такова заведение се освобождава отъ всѣкакъвъ пряма данъкъ въ продължение на 15 години отъ учрѣдението му; 5) Всички машини и др. за заведението, донесени отъ чужбина се освобождаватъ отъ мита; 6) Освобо-

ждаватъ се тѣй също отъ мита и суровитѣ произведения, донесени отъ вънъ за заведението, до колкото таквато не се намиратъ въ страната; 7) Прѣнасянето на изработенитѣ отъ фабриката нѣща по желѣзницитѣ става съ най-долна цѣна, и, най-послѣ, 8) Фабрициранитѣ въ страната произведения сж *задължително* предпочтителни за всички държавни и общински доставки, даже и тогазъ, когато сж отъ еднакво качество съ чуждитѣ конкурентни произведения и 5% по-скъпи. Разбира се, че този законъ си има своитѣ подробности, за които ние тука не споменуваме, но при все това, увѣрени сме, че всѣки, които поразмисли поне върху наведенитѣ отъ насъ главни точки, ще дойде до заключение, че съ него (закона) се прави голѣма услуга на мѣстната индустрия, услуга, която препречитъ твърдѣ много на изнасянето чуждитѣ произведения въ страната. И нека погледнемъ Румъния и я сравнимъ индустриално съ нашето господарство — голѣма разлика! Съ други думи, този законъ е ималъ своето значение. Ето по какъвъ начинъ дѣйствуватъ хората да се отърватъ отъ злото; ето по какъвъ трѣба да дѣйствуваме и ний. Спорѣдъ насъ, прѣди всичко трѣба Нар. Събр. да изработи единъ законъ за защита на Бълг. индустрия, въ който горѣ-долѣ да бждатъ прокарани горѣнаведенитѣ начала и, върваме, че въ такъвъ случай, ще се намѣрятъ хора, които да се заловятъ за подиганieto и на нашата толкози сиромашка индустрия; а колкото за капиталитѣ потребни за промишленнитѣ, единъ отъ най-добритѣ извори сж спестовнитѣ каси, които ужъ (?) се узакониха у насъ още прѣвъ врѣмето на Каравелова, но и до сега ги нѣмаме!

Въ втората си статия ще поговоримъ върху въпроса: Има ли у насъ най-необходимитѣ условия за цвѣтяща индустрия, като комуникация, капитал и др. и ако ли нѣма, какъ трѣба да се създадатъ.

Д.

ВЪТРЕШЕНЪ ОТДѢЛЪ.

ПО НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ.

1-й Декемвр. (XXVII). *) 1) Разгледвано предложението за *повдиганіе народната ни индустрия*; прието по начало и пратено въ комиссия за изучаваніе. 2) Прочетенъ третій път и приетъ окончателно законопроекта за истребление разбойничеството. 3) Гласувани членъ по членъ законопроектитѣ а) за пограничната стража, и б) за селско-общинскитѣ сѣдилища.

2-й Декемвр. (XXVIII). 1) Докладванъ и приетъ бюджета за М-то на Външ. дѣла и Исповѣданията, както и оня за Телеграфо-Пощенската Дирекция. 2) Гласуванъ членъ по членъ проекта за селско-общинскій наказателенъ законъ.

4-й Декемвр. (XXIX). Докладванъ бюджета на Финансовото М-ство и приетъ до отдѣла за Дирекцията на Обществениитѣ сгради.

5-й Декемвр. (XXX). Докладванъ и приетъ бюджета на Д-та на Общ. Сгради, при която се отваря занаяпредъ отдѣлъ за експлоатация жельзаницитѣ. 2) Приети мнозина доктори и други специалисти чужденци за български подданници, 3) Отпустѣжти нѣколко пенсии, между които по-главнитѣ: а) На г-на Александра Ексархъ, бившии издатель на „Цариградскій Вѣстникъ“ (1-й въ Турция, слѣдъ „Любословнето“ отъ Измиръ), 6000 лева годишно, за заслугитѣ му на отечеството по народнитѣ ни дѣла въ Цариградъ. б) На Желя Войвода, 2400 лева годишно, за дѣятелността му по освобождението на България. 4) Прието предложението на г-на М-ра Предсѣдателя за гласуване 25,000 лева, които да раздава г-нъ М-ра на Финанситѣ взаимнообразно за подпомаганіе малката индустрия въ България.

7-й Декемвр. (XXXI). 1) Одобрени Главната пощенска конвенция отъ 1 Юний 1878 и допълнителнитѣ Лицабонски актове отъ 21 Мартъ 1885, въ които наредби на Всемирний Пощенскій Сюзъ участвува и Българското Княжество. 2) Приетъ по начало и предаденъ на комиссия за изучаваніе 3-та за *скратено (бързо) производство*, а 3-та за *престѣжнитѣ, наказвани отъ селско-общ. сѣдилища*, прочетенъ третій път и приетъ окончателно. 3) Докладванъ и приетъ 3-та за отмяненіе, допълненіе и измѣненіе нѣкои членове отъ сѣдоустройството за отпускиитѣ на сѣдебни чиновници и за ревизия на сѣдилищата. 4) Прието предложението на М-ра на Вътр. дѣла за от-

пушаніе 400,000 лева за поддържаніе пограничната стража.

Имали честта да бѣждѣтъ на обѣдъ у двореца и 4-та группа депутати. Н. Ц. В. Княза въ здравницата си казалъ, че е трогнатъ отъ дѣйствиата на С-то въ тая му сессия за отечеството и короната, и се надѣе, че при завръщаніето на депутатитѣ между избирателитѣ си тѣ ще работятъ съ сжщата любовъ.

— Опитана г. Мантова да покаже вжбъ на Правителството дало поводъ на избирателитѣ на тоя *дере-бей*: да го протестираатъ, а Комитета „Бълг. за себе си“ въ Руссе, на който г. М. билъ почетенъ предсѣдатель, искалъ да го отчисли. (Нашата пѣкъ посестрима „Добруджа“ мълчи ли за г-на Мантова и за г-на Радославова, неговий *аркадашъ*, мълчи! Но на ли е тѣхенъ, т. е. на *сопаджитѣ* органъ? Да каже, че не е! Р.)

Цѣлата четвъртина отъ 9-й брой на в. „Д.“ е посветенъ пакъ на г-на Кр. Мирскій, като се дало мѣсто отъ редакторитѣ, учителя Жълтова и Момчилова съ побратима имъ Фикова, и отъ коректоритѣ на в. „Д.“, помощника-прокурора лицемѣра Дюлгерова съ подсекретаря на Варн. Окр. Сѣдъ, гърчето отъ Станимака Найденова, на една дълга статия „Разяснение върху изясненія...“, статия стѣкана само отъ *лъжи, клевети и глупости*, и отдолу вмѣсто подписа на Антона Байчевъ, изгнанника за козведѣйства изъ Битоля противъ всички други учители отъ казаній градъ, думитѣ: *Слѣдватъ повече отъ 50 подписа! Защо не сж обнародвани нито петъ подписа, ако ги има? Или е по-добрѣ да се крие автора задъ младежа К. Поповъ, отговорника? До гдѣ достига нивостта и подлостта!!*

Изъ в. „Свобода.“

— Въ члена си *По нашии въпросъ* между друго „Св.“ казва: Русситѣ взехъ да заявяватъ, че тѣхъ повече ги интересувало движението въ Европа, отъ колкото България. Обаче, фактоветѣ противуречатъ. Россия поддържа бѣглеци офицери да правятъ бунтове въ България. Ако нашето правителство би гледало полегко на отечественнитѣ интереси, днесъ щѣхъ да пѣятъ въ София казачитѣ, и мнозина щѣхъ да забравятъ, че е имало България! Благодарение на енергичното дѣйствиє на правителството, България още живѣе, напредва и ще живѣе, на пукъ на недоброжелателитѣ си.

— Статията си *По приготвеніята за война* „Св.“ свърша тѣй: Ако Россия не се рѣши да воюва, Германия сама ще предприеме войната.

А по-горѣ казва: Ще чака ли Германия въ таквотъ въоръжено военное положение съ бюджетъ отъ 800,000,000 лева? Туй е съмнително, толкозъ повече като Германия е днесъ силна и има силни сюзници.

— Въ статията си *Мразимъ ли духовенството*, „Св.“ говори: Ние заявяваме на всичкии религиозенъ и православенъ миръ, че всѣкий българинъ е мъченикъ за православието. Ний, които — сме видѣли да горятъ изведнѣжъ по сто храмове, върху развалинитѣ на които и днесъ всѣкий българинъ пали свѣщъ и кади тамянъ. На насъ, българитѣ безъ „Исаковскій Соборъ“ и безъ „Notre Dame de Paris“, днесъ ни сж четятъ молитви отъ Петербургскитѣ полицейски агенти и отъ парижскитѣ революционери! Слава Богу, нашето духовенство и до сега служи на народа, а не на тираниитѣ му. За сега сж се отцѣпили и измѣнили на Исуса Христа и на народа ни само Климентъ, Симеонъ Варненскій и Ексарха Иосифъ, за което *тѣхъ* ний преслѣдваме. Найпоразителенъ фактъ е минжлото засѣданіе на Н-то С-не. Единъ депутатъ (Антонъ Байчевъ? Ред.) се намѣри да възрази противъ възнаграждението на духовнитѣ началници, но всички му истропахъ и не го оставихъ да напада митритѣ и жезлитѣ. Языка изсхва всѣкому, който ни клевети, че сме осквернявали нашата чисто православна черкова и нейнитѣ вѣрни служители. (Припомнимъ си писаното въ „Добруджа“ брой 5, стр. 2: „Гонятъ днесъ въ Европа *комунизма и социализма*, който напълно лѣжи върху основитѣ на Христовото учение. Не е ли туй абсурдъ?“, Ехъ, *подкладжиджии* около в. „Добруджа“! Мислите, че спасението на България е въ в. *Общєе Дѣло*! Но и въ него, който си вземате за образецъ, хората не лѣжатъ и клеветятъ като вас! Р.)

— Въ Сливенъ се основало „Дружество за научни изслѣдвания въ Сливненското окръжие: за издирване паметници, стари предания и прч. Желателно е, пише „Св.“, щото и по другитѣ окръжия да се основатъ таквизъ дружества. (Ний подканяме държавнитѣ учители археолога Момчилова, естествовика Фикова и богослова Жълтова да се заловятъ за таквазъ работа, а не съ поправяне и окрасяване статийтѣ и антр-филетата на Високовци, Дюлгеровци, Найденовци и други-овци. На нашитѣ мамини синове до носе се отерихъ дору три стари гробове (саркофаги), но тѣ въ своята *научна* „Д.“ нито вжбъ обѣлихъ за тѣхъ! Колко заблуждава и заслѣпява чловѣка интригатството и завистта! Р.)

— Народното Събрание тая годи-

*) Ний обнародваме съкращеніе отъ всичкитѣ протоколи, а в. „Добруджа“ печати само съкращеніе отъ Байчева — Другитѣ защо сж? Р.

на се показва най-любяще общенародно-то развитие. То отпустило 400,000 лева за постройки общински училища, други 400,000 лева за поддържане такъвизито училища и 200,000 лева за класнигѣ общински училища. (Дано само всички народни учители се свѣстятъ и се заловятъ сериозно за работата си, като важивятъ същевременно *примѣренъ* гражданский животъ. Р.)

Между другитѣ полезни и неотложни законопроекти, внесени били въ С-то още слѣднитѣ: 1) За изменение и допълненіе нѣкое членове отъ Закона за настойничество; 2) Също по закона за нотариуситѣ; 3) Също за горитѣ; 4) За пѣтищата въ България; 5) За данѣка градско право (октроа); 6) За печата и др.

ВЪНШЕНЪ ОТАДЪЛЪ.

Отъ Вѣна телеграфиратъ слѣднето: Кралъ Миланъ готвилъ единъ държавенъ превратъ, на който цѣльта била замѣстанието на радикалитѣ и г-на *Ристича* съ други лица за министри. Краля билъ ималъ разговоръ съ г. Крестичъ, бившии М-ръ Предсѣдателъ. — Споредъ по-нови извѣстия, въ Бѣлградъ имало министерска криза, по борби на партиитѣ, и М-то *Ристичъ* било въ оставка.

Изъ ла Ревю де л'Орианъ:

Русско-австро-унгарската криза, както се види, изгуби своя остъръ характеръ. Генералитѣ, мисли се, ще отстъпятъ отново думата на дипломатитѣ. *Австро-Унгария не е ни най-малко стръвнѣта*. Страшнитѣ въоружения на Россия, заплашванията на официалнитѣ и неофициозни вѣстници, всичко туй бѣ и е само *ударъ въ водата*. Вѣнскій кабинетъ е рѣшенъ, както преди, да поддържа програмата си, която състои въ *запазване мира но съ завардване жизненитѣ интереси на монархията* (Австро-унгария).

За какво се касае? За Българскій въпросъ. Но ако Россия има една программа за него, ако има нѣкакви претенции, тя не трѣба да се отнася до Вѣнскій кабинетъ, а до Европа. Не създаде Австро-Унгария Българското Княжество, нито тя постави кандидатурата на Кобургскій Князь (Н. Ц. В. владѣтеля ни Р.), нито пъкъ ще си присвои тя правото да рѣши съдбата на България сама, чрезъ частно споразумѣние съ Гирса, чрезъ отстъпки, които се види, че очакватъ отъ страха, който мислятъ, че вдъхнуватъ. Съдбината на България е опредѣлена отъ Берлинскій Конгресъ, и Вѣнскій кабинетъ не може да даде България на Россия. Ако руското правителство рече да ни отправи една нота за България, Австро-Унгария просто ще му отговори, че тая работа се отнася до европейскій ареопагъ. Само подписавшиятъ Берлинскій договоръ изедно сѣ въ право да направятъ нѣщо за България. За туй Россия, ако иска да се рѣши Българскій въпросъ, длъжна е да се отнесе къмъ Европа. А ако ли иска тя да обърне цѣлий Истокъ въ зависимостъ отъ Россия и да смути равновѣсието на силитѣ въ Европа, тя ще се срѣдне съ съюза на всички Цен-

трална Европа, ведно съ Англия. Събралитѣ войски на четиретѣ сили съставляватъ за мира и свободата една достатъчна гаранция. (Горнето е съкращение отъ една дописка изъ Вѣна, написана по исчерпани свѣдѣния отъ най-добри источники. Р.)

Станжали смущения и въ Новоросийскій университетъ (въ Одесса). Споредъ *Берлинеръ Таблаттъ* (Берлинскій Дневенъ Листъ) сериозни безредици имало и въ Варшавскій и Петербургскій университети.

— „Телеграфуль“ отъ 17 т. обнародва една уводна статия по поводъ на туй, гдѣто камарата на Румжния е гласувала законъ за създаване *Румжнско Дунавско и Морско Пароходство*, като печати и самий законъ. Послѣдний състои отъ 9 члена. Съ него се отпусчатъ 6,000,000 лева за купуване пароходитѣ, машинитѣ, материала за експлоатацията и за извършване постройкитѣ на пристанищата. Още идущата пролѣтъ Румжнското параплувно дружество ще почне да работи по Дунава. Пароходитѣ ще ходятъ, споредъ закона, и по румжнскитѣ морски пристанища (Кюстенджа, Манкалия и др. Р.) Управителний съвѣтъ на Пароходството ще състои отъ деветъ членове: 1) Троица, които ще представляватъ интереситѣ на земледѣлието, търговията и индустрията. (Нашитѣ съсѣди отвѣждъ Дунава иматъ вече множество фабрики: за хартия, за захаръ и др. Р.) 2) Троица, които ще представляватъ министерскитѣ администрации, що иматъ въ атрибуциитѣ си публичнитѣ служби, съ които сѣ въ свръзка търговията и пренасянията по вода, и 3) Трима специалисти: индженери граждански или механици, и мореходци или арматори. Тоя съвѣтъ ще засѣдава въ Букурещъ, а главното управление ще е въ онуй пристанище, което се опредѣли отъ Министерството на Обществениитѣ сгради, къмъ което ще се опредѣлява и годишно бюджета на туй Пароходство отъ камарата. Много убѣдително, доказва „Телеграфуль“, че туй държавно Пароходство е отъ най-гольма важностъ за Румжния, тѣй отъ политическа, както и отъ икономическа точка. Земята ни е кръстосана навсѣду съ шосета и желѣзници, значи усигорени сме отъ вѣтрѣ, пише събратъ ни отъ Букурещъ; остана ни да си осигоримъ срѣдството за съобщение и по вода. (Нѣма българинъ, който иска, щото *България да бѣде Българитѣ*, както въобще *Истокъ за жителитѣ на Истокъ*, който да не се радва на всѣкий истенскій напредѣкъ на добритѣ ни съсѣди, Румжнитѣ. Р.)

— Два подкупени вѣстници, издавани на французскій языкъ въ Букурещъ, „*Л'Ендепендансъ Руменъ*“

(*Румжнска Независимостъ*; в. „Телеграфуль“ справедливо казва, че тоя чуждий органъ трѣбало да се нарича *Зависимостъ*) и „*Експресъ Орианъ*“ (*Источенъ скороходецъ*) се надваряли, кой да бѣде по-гольмъ защитникъ на Россия, или, да се изразимъ съ думитѣ на „Т.“, на една сила, qui a le sac. Послѣдний вѣстникъ писалъ за румжнитѣ, че били *славяни*, за което трѣбало да стане и Румжния една русска областъ, а *Л'Ендепенданс* добавилъ, че интереситѣ на *Румжния* изисквали, да се *свединяла* тя съ *Россия*! Ето до гдѣ сѣ достигнали нѣкои „наши“ вѣстници, казва „Т.“, а ний ще добавимъ: Ето какъ Россия работи за — *Славянството*! Съ рубли и полове! Срамъ за велика *Россия*!

Изъ допискитѣ ни.

— Г-нъ Б., автора на члена у бр. 8-й на в. „Н. Б.“, за *патриотическитѣ дружини*, моли ни да обявимъ, че в. „Д.“ много се излъгалъ, като приписва въ 9-й брой речений членъ *другиму*. Чудни хора! Като че само на одного името може да почва съ Б. Въ тоя случай напомниме на „Д.“ (Немо, слѣпо и др.) да си турятъ очила тѣ, Момчиловъ, Дюлгеровъ и компания, и тогавъ всѣкиго Б. да считатъ за свой *приятель*.

— Г-нъ Кр. Мирскій ни моли да обнародваме, че той както не е истина, гдѣто писа „Св.“, че ужъ ходилъ при генерала Каулбарса и е ималъ ужъ работа съ него или съ негови едномисленници, тѣй също, не е истина, че ужъ говорилъ какво щѣмъ да стои въ Руссе като членъ на Апелацията само нѣколко деня. Колко е искусна съчинителка на лъжи *Добруджа*!

— Г-нъ Х. Ангеловъ, кмета ни, моли да публикуваме, че Варн. Град. Общ. Управление още нищо не е предало *на когото и да било*. Той представилъ заявлението на *бившиитѣ* довѣрители на *блджий* (?) кметъ г-ну Варн. Окр. Управителю. Нека туй съобщение послужи за успокоение на гражданитѣ, че ужъ отъ 16 т. новий съставъ почнѣлъ да приема дѣлата, както казва в. „Д.“ въ 9-й си брой!

— Единъ другъ нашъ съгражданинъ ни моли да запитаме чрезъ в. „Н. Б.“, позволено ли е книжка, прочетени въ *тайно* засѣданне на единъ съдъ, да се обнародватъ въ вѣстницитѣ, както направилъ в. „Д.“ (вѣроятно П. Дюлгеровъ — Лицемѣра), като казва още, че нѣкако си свѣдѣтелство № 184 г. д-ръ Ивановъ *извадилъ публично въ съдебно засѣданне за калтаво*! За същността на работата, ний се надѣмъ, г-да д-ръ Ивановъ и д-ръ Стефановъ нѣма да ваксѣвятъ да освѣтлятъ обществото.

Голѣма погрѣшка и допълнение за третята работница на Ранкова. Въ 9-й брой на в. „Н. Б.“, стр. 5 да се чете: Къщата теслимена била на г. В. Божиловъ за около 6000 гроша, а не 6000 лева. Ето за тая къща, какво ни съобщил единъ господинъ отъ Руссе, гдѣта се гледала апелационно тая работа по двѣ жалби, една отъ възискателя, нѣкой си Рашидъ Хюсеиновъ, и друга отъ длѣжника на послѣдний, Хамди Мехмедовъ, отъ Варна. Тѣзи жалби билъ разгледалъ въ публично заседание на 24 Августъ 1886 Русс. Апелл. Сждъ. Възискателя съ заявлението си до Варн. Сжд. Приставъ, тогавъ К. Ранковъ, искалъ да се тури подъ заповѣтъ на заемната плата на дома на длѣжника, която била 24 лири годишно, а не да се продава къщата. Въпрѣки туй, Ранковъ описалъ тоя домъ преди поне да покани длѣжника да заплати доброволно възисканието. Възискателя още пишаль въ жалбата си, че той билъ платилъ на Сждебний Приставъ, К. Ранкова, само два лева за двѣ призовки, именно за искание доброволно паритѣ му по изпълнителний листъ, 70 лири т., отъ длѣжника, и за съобщение нему, на възискателя, ако ли ги е внесълъ, или не длѣжника, а такса за описъ и за обнародване обявление въ Държавенъ Вѣстникъ, кой е платилъ за мене е тайна, пишало въ жалбата на възискателя до Русс. Апелл. Сждъ, съ която той искамъ да се унищожи утвърдената по не добро изучаване продавъ на къщата на длѣжника му за 6000 гроша, т. е, 1200 лева, когато стойността на тая къща е нѣколко стотини лири турски. А длѣжника пишаль въ жалбата си, че призовки за доброволна исплата и за присѣствие на описъ нито е виждалъ, а камо ли да подписва, и че къщата била описана безъ да има той извѣстие. Русс. Апелл. Сждъ унищожилъ, тая продавъ, защото намѣрилъ, да сж нарушени редъ статии отъ Временнитѣ Сждебни правила: 433, 443, 453 и др., а сжщо членъ 22 отъ Закона за сждебнитѣ пристави! И тѣй, г. В. Божиловъ днесъ останѣлъ срѣщу шесттъ хиляди гроша, що далъ, благодарение на К. Ранкова, само съ кръпостенъ актъ, издаденъ нему по първостепенното опредѣление за продавъта.

По кружока около в. „Добруджа“.

Съкратенъ протоколъ.

Засѣдание 11-то, на 14 Декември 1887, въ опийницата на г. Господина.

Слѣдъ прочитанне списъка на членоветѣ на Кружока, указахъ се всич-

Издат. Отговорникъ П. Кайшевъ (Родоский).

ки на лице, освѣтъ А. Байчевъ — Омнибуса и К. Меразчиевъ — Звѣздата.

На дневенъ редъ материалното положение на в. *Добруджа*. Почетний председателъ г. П. (Варненский Премждрий — Сарданапалъ Р.) откри заседанието.

Докладчикъ Жълтевъ — Революера: Г-да, аборатитѣ на в. *Добруджа* намѣсто да се умножаватъ, всѣкидневно се намаляватъ. Порастнахъ числото и на върхитѣ броеве. Предлагамъ да тръгнѣ съ революера си отъ кръчма на кръчма, за събиране вересии и, гдѣто се може, нови абонати. Кружока прие едногласно туй предложение. Наумчо (Кръчмара-Филолога Р.) си предложи услугитѣ за съпровождачъ, а Луковъ Коло, председателъ на Варн. Комитетъ „За себе си“ предложи услугитѣ на послѣдний, като каза, ако е нужно, още тая минута да събере дружината. Туй предложение се отхвърли по възражение на почетний председателъ г-на П. Съ туй, каза негова милость, ще дадемъ на хората да видятъ, колко сме и кои сме.

Шурчето предложи: Г-да! Да поимъ свака да се подѣсти и за нашия народний вѣстникъ, както е подмазалъ другитѣ два народни органи. Нима отъ петдесетѣ хиляди лева не трѣба да капне нѣщо и на нашия олтарь? Одобрено съ-акламация. (Ржкопльскания и да живѣе Сойката! Ура на всички Саканти и Аджелета! Смъртъ на душманитѣ на сопаджитѣ и подкладкаджитѣ!)

Опълномощенъ Момчиловъ да съчини писмото и — да го занесе и предаде на пощата. (Маминий синъ като предавалъ писмото на пощата, съ едното си око гледалъ, какъ се лѣпели маркитѣ, а съ другото съврѣлъ арменцитѣ-телеграфисти и написалъ сетнѣ антрѣилето въ брой 9-й на „Д.“ Р.)

Другий въпросъ. Докладчикъ Фиковъ (Иезуитина, който все още жалѣе за изгубеното директорство Р.): Кой да се подпише подъ статията „Разяснение върху пзясненията на г-на Кр. Мирский („Д.“ бр. 9-й), която автора й, Омнибуса, пратилъ отъ София безъ подписа си. Почетний председателъ предложилъ и съ „сгласни-сгласни“ прието, да се подпише тѣй: „Слѣдватъ повече отъ петдесетъ подписа.“

Разгледанъ и останѣлий материалъ за в. „Добруджа.“ Рѣшено да се обнародватъ и други истини (голѣми, опашати! Р.) Че вече било псчнжло Варненското Градско-Общинско Управление да предава дѣлата на пълномощника на бжджщия кметъ (Звѣздата) и др. т.

(Не ли ви е срамъ, бе, господиновци! Що ви сж предали не до 16, а до днесъ? Р.)

Одобрено и туй да се обнародва,

че г-да Кр. Мирский и П. Кърджиевъ били премѣстени по дѣйствиане на г-на Д-ра Пюсколиева! (Като че хората не знаятъ, гдѣто работата съвѣтъ не е тѣй. Р.)

По предложение на Ранкова, поддържано още отъ останѣлитѣ въ Събраннето членове Лукова, Дюлгерова и Найденова (други и аслѣ нѣма. Р.) заседанието се затвори, като, по настояване на послѣднитѣ, се тури на дневенъ редъ: Какво да се измисли за отговоръ на в. „Н. България“ за писаното отъ нея за *кжштитѣ*.

(Слѣдватъ подписитѣ на секретаритѣ).

ЗА 4 ЛЕВА КЖЩА СЪ ЦѢНА

ПОВЕЧЕ ОТЪ ПЕТСТОТИНЪ ЛИРИ Т.

Блгоговорителна лотария, гарантира отъ Варн. Град.-Общ. Управление и потвърдена отъ Правителството на Н. Ц. В. Княза. 700 билета, всѣкий по четири лева. Единъ билетъ печели богата къща съ магазия и съ около 500 □ метра дворъ (Варна, III/83), другий сжщо доста удобна къща (III 81). Тегленето на 7 Януарий 1888. Тая лотерия еза исплащане частъ отъ дѣлга на Българската Сборна Черкова въ Варна. Всички, които желаятъ да помогнатъ на слабата Българска Православно-Християнска община въ Варна, и сжщевременно, да опитатъ честота си по случай на новата година, да ли нѣма да се падне тѣмъ таквазъ голѣма печалба за толкозъ нищожна сума, да си купятъ отъ билетитѣ, които продаватъ въ Варна Г-да: Антонъ Недѣлковъ, Димитръ Втичевъ, Иванъ Гиневъ, Никола Мирский, Петръ Юшенлийски, Хаджи Панако Карабатакъ, Савва Марковъ, Тодоръ Марнополский и други. За часа и мѣстото на тегленето ще се обяви. Молитѣ и другитѣ български вѣстници да обнародватъ настоящето.

г. Варна, 20 Декемрий 1887 г.

Черковната Комиссия.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Обявявамъ на приятелитѣ си че тая год. не ще можъ да правя именний си день „Василовъ-день“ (1 Януар 1888 год.). Гр. Добричъ.

В. Х. Карагаевъ.

НЮ-ИОРКЪ

застрахователно дружество
за животъ

основано въ 1845

узаконено за сжществуване въ княжество България съ указъ н-о 114

обнародванъ въ държавенъ вѣстникъ бр. 63.

отъ 14 Юний 1887 г.

Вложено за гаранция 100,000 лева
при Българското правителство

Капитала на дружеството е 390 милиона лева. Системата на Дружеството е чисто взаимна. Застрахованитѣ лица сж сами притѣжатели на капитала и печалбитѣ.

ПРАКТИКУВАТЪ СЕ РАЗНИ КОМБИНАЦИИ.

ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ ЗА ЕВРОПА:

16 Boulevard de Italiens—Paris.

За Български и на други язици проспекти и всякакви обяснения да се отнасятъ до

Главний Агентъ за България

Г. ГЕОРГОВЪ.

София, ул. Банка Н-о 200.

И Агентитѣ за Варна и Шуменъ Христо Нойковъ въ Варна, за Свищовъ и Търново — Димитръ Ипаневъ въ Свищовъ, за Руссе и Силистра — Николай Минковъ въ Руссе, Ломъ — Спасъ Х. Георгиевъ, Т. Пазарджикъ — Ив. Мишайновъ, Видинъ — Гр. Минковъ.

Печатн. Хр. Н. Войниковъ, — Варна.